

Inhoud

De stamboom van de familie Cazalet • 8

Opmerkingen van de auteur • 11

Lijst van personages • 15

Voorwoord • 19

DEEL EEN

Kerstmis 1962 • 23

DEEL TWEE

Oudjaar 1963-zomer 1964 • 131

DEEL DRIE

Zomer 1964 • 203

DEEL VIER

Herfst 1964-januari 1965 • 289

DEEL VIJF

Voorjaar 1965 • 369

DEEL ZES

Zomer 1965 • 425

DEEL ZEVEN

Herfst 1965-voorjaar 1966 • 475

De stamboom van

WILLIAM CAZALET X KITTY BARLOW
(de generaal) (de baronie)
1860-1946 1867

HUGH X 1. SYBIL CARTER
1896 1899-1942

— POLLY X GERALD,
1925 GRAAF FAKENHAM

— JANE
1949

— ELIZA
1949

— ANDREW
1951

— SPENCER
1957

— SIMON
1926

— WILLIAM
1937

HUGH X 2. JEMIMA LEAF
1896

— LAURA
1950

EDWARD X 1. VIOLA RYDAL
1897 1896

— LOUISE B. X MICHAEL HADLEIGH
1923 1908
 GESCHEIDEN

— SEBASTIAN
1943

— TEDDY X BERNADINE HEAVENS
1924 GESCHEIDEN

— LYDIA
1931

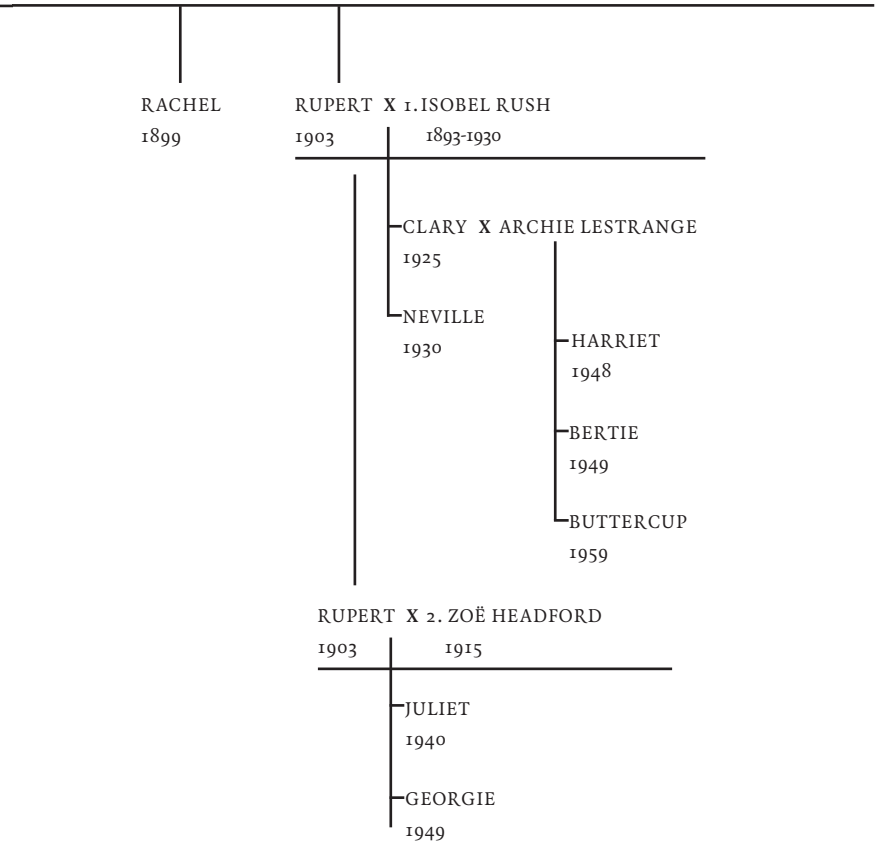
— ROLAND
1939

EDWARD X 2. DIANA MACKINTOSH
1897

— JAMIE
1940

— SUSAN
1942

de familie Cazalet

Lijst van personages

WILLIAM CAZALET, die de generaal werd genoemd
(overleden)

Kitty Barlow, die de baronie werd genoemd (zijn vrouw,
overleden)

HUGH CAZALET, oudste zoon

Jemima Leaf (tweede vrouw)

Laura

Jemima's tweeling: Henry en Tom, bij Derek Leaf (over-
leden)

Sybil Carter (eerste vrouw; overleden in 1942)

Polly (getrouwd met Gerald, graaf Fakenham; hun kin-
deren: Jane, die Janie wordt genoemd, Eliza, die Za
wordt genoemd, Andrew, en Spencer, die Pen wordt
genoemd)

Simon

William, die Wills wordt genoemd

EDWARD CAZALET, tweede zoon

Diana Mackintosh (tweede vrouw, nu gescheiden, een
zoon en een dochter)

Viola Rydal, die Villy wordt genoemd (eerste vrouw)

Louise (getrouwd met Michael Hadleigh, nu gescheiden;
hun zoon: Sebastian)

Teddy (getrouwd met Bernadine Heavens, nu gescheiden)

Lydia

Roland, die Roly wordt genoemd

RUPERT CAZALET, derde zoon

Zoë Headford (tweede vrouw)

Juliet

Georgie

Isobel Rush (eerste vrouw; overleden bij de geboorte van
Neville)

Clary (getrouwd met Archie LeStrange; hun kinderen:
Harriet, Bertie en Buttercup)

Neville

RACHEL CAZALET, enige dochter

Margot Sidney, die Sid werd genoemd (haar partner, over-
leden)

May Petherbridge (kinderjuf)

Marie-Christine (au pair)

Mevrouw Tonbridge (voormalige kokkin)

Tonbridge (voormalige chauffeur)

Eileen (dienstbode)

Ellen (voormalige kinderverzorgster)

Gables (tuinman)

Juffrouw Milliment (de oude gouvernante van Louise,
overleden)

Oude juf (Gerald's kinderjuf, overleden)

Mevrouw Thing (werkster)
Mevrouw Collings (hospita)
Mevrouw Dodds (huishoudster)

Stella Rose (Louises vriendin en huisgenote)
Hermione (Villy's vriendin)
Philip Manavazian
Dr. Jonathan Mayer
Tom Locke, zijn vriend
Denny, personeelslid van de Amerikaanse luchtmacht
Pete O'Brien

Voorwoord

De volgende achtergrondinformatie is bedoeld voor de lezers die nog niet bekend zijn met *De Cazalets*, de serie romans waarvan de eerste vijf delen *Lichte jaren*, *Aftellen*, *Verwarring*, *Bevrijding* en *Veranderingen* zijn. En voor iedereen voor wie het lang geleden is.

William en Kitty Cazalet, die bij hun familie bekendstaan als de generaal en de baronie, zijn inmiddels allebei allang dood, en hun vier kinderen – een ongetrouwde dochter, Rachel, en drie zonen – zijn in de zestig.

Hugh is getrouwd met zijn tweede vrouw, Jemima, die hij heeft leren kennen bij Cazalet's, de inmiddels failliete houthandel van de familie. Samen hebben ze zes kinderen: Polly, Simon en Wills van Hugh bij zijn overleden vrouw Sybil, Jemima's tweeling, twee jongens, uit haar eerste huwelijk, en hun dochter Laura, die is geboren in 1950.

Polly, de dochter van Hugh en Sybil, is getrouwd met Gerard Lisle, graaf Fakenham. Ze woont met hem en hun vier kinderen, de meisjes Janie en Eliza, een tweeling, en de jongens Andrew en Pen, in het veeleisende landhuis van zijn voorouders, Fakenham Hall in Norfolk. Haar broer Simon woont bij hen. Haar andere broer, Wills, zit in het leger.

Edward is gescheiden van zowel Villy, zijn eerste vrouw en de moeder van Louise, Teddy, Lydia en Roly, als van Diana, zijn tweede vrouw, bij wie hij twee kinderen heeft. Hij is niet zeker van zijn rol in het leven. Villy woont aan de zuidkust en heeft het gevoel dat haar leven voorbij is.

Louise, de dochter van Edward en Villy, is op haar negentiende getrouwd en heeft een zoon gekregen, Sebastian. Ze heeft hem achtergelaten toen ze wegging bij haar man, de portretschilder Michael Hadleigh. Michael is vervolgens met zijn nieuwe vrouw Rowena naar New York verhuisd en heeft de vijf jaar oude Sebastian meegenomen. Louise woont nu in Londen met haar vriendin Stella Rose, een journaliste, en ze werkt in Soho als theateragent. Louise heeft al jarenlang een minnaar, Joseph Waring, een getrouwde man.

Haar broer Teddy heeft het Verenigd Koninkrijk verlaten om in West-Afrika te gaan werken als piloot bij de burgerluchtvaart. Hun zus Lydia woont in Edinburgh en hun jongere broer Roly heeft een financiële baan in het Verre Oosten.

Rupert, een kunstschilder, die tijdens de Tweede Wereldoorlog vermist was in Frankrijk, heeft zijn leven weer opgebouwd in het westen van Londen met zijn tweede vrouw Zoë en hun zoon Georgie. Ze wonen samen met zijn dochter Clary (bij zijn eerste vrouw Isobel) en haar man, zijn oude vriend Archie LeStrange, in een huis in Mortlake, waar de twee mannen een kunstopleiding leiden. Clary en Archie hebben drie kinderen, Harriet, Bertie en Buttercup. Clary's broer Neville, een fotograaf die graag films wil gaan maken, woont in New York. Juliet,

de dochter die Rupert en Zoë in 1940 hebben gekregen, na Ruperts verdwijning, is ook het huis uit.

Rachel, die haar geliefde partner Margaret Sidney, die Sid werd genoemd, heeft verloren, blijft voor anderen leven op Fakenham Hall, waar Polly en Gerald haar onderdak hebben geboden.

Het gouden uur begint met Kerstmis 1962.

DEEL EEN

Kerstmis 1962

Fakenham Hall, Norfolk

BUTTERCUP

In de winter dat ze op Fakenham ingesneeuwd raakten, viel Buttercup op kerstavond voorover in een sneeuwbank. Ze was aan het rennen, vloog over de sneeuw, werd gehinderd doordat haar voetjes verrassend diepe stappen maakten en ze elk voetje eruit moest trekken, waardoor het ritme van het rennen onregelmatig en hakkend werd, en toen, doordat ze misstapte of struikelde, vloog ze werkelijk, over de helling achter de terrassen naar het meer beneden. Ze was natuurlijk gewend om te tuimelen en te landen, ze was drie, maar de pure massa koude sneeuw was volkomen nieuw voor haar. Die was heel knisperend maar teer, werd harder en plakte aan haar wollen wanten, smolt maar viel aan, en toen ze haar mond opendeed om te brullen, drong de sneeuw naar binnen, prikte op haar tong, smaakte naar gras en modder.

Ze kon zich niet verroeren en het koord van haar muts werd strakgetrokken en zat raar om haar nek. Haar ogen waren dichtgeknepen. Als ze die opendeed, zou ze er dan licht doorheen zien schijnen, in de sneeuw? Net als een iglo, met regenbogen? Een bevroren wereld zoals Narnia in Pens boek dat jufvoorlas? Er drukte sneeuw tegen haar oogleden. Zou ze haar ogen opendoen? Kon ze dat? Haar

ogen zouden kunnen bevriezen tot ronde ijsballen die een mensenetende reus in zijn drankje kon doen en dan zou ze een blind klein meisje zijn, net als die enge roerloze reuzenpop van een klein blind meisje dat de collectebus vasthoudt.

Het was belangrijk om je zoveel mogelijk te herinneren. Bevroren ogen, licht, angst. Haar moeder Clary schreef dingen op; binnenkort zou Buttercup ook dingen opschrijven. Tot ze kon schrijven, moest ze zich alles herinneren.

Volwassen stemmen, gedempt en lachend. 'Haar laarsjel!' Dat was tante Louise.

Buttercup trapte met haar beentjes, stelde zich haar rode laarsjes voor tegen het wit.

'Och, lieverdje, is alles in orde daarbinnen?' zei tante Polly.

'Hupsakee.' Sterke handen rond haar knieën, haar geribbelde rode maillot. Papa. Vrouwenhanden veegden de sneeuw weg. Papa's tweedjas ruw tegen haar koude wang, zijn armen stevig om haar heen. Ze knipperde met haar ogen en lachte, keek iedereen stralend aan als een terugkerende kampioen. Ze zou warme chocolademelk krijgen.

CLARY

Voorafgaand aan kerst in Norfolk bij Polly en Gerald probeerde Clary altijd schoon schip te maken. Deadlines werden gehaald, eerste opzetten afgemaakt, manuscripten verstuurd, allerlei verantwoordelijkheden werden overgedragen aan anderen, alsof ze ballen over diverse netten sloeg. Ze zag een beeld voor zich van vellen papier die tot echte ballen waren verfrommeld en in echte prullenbakken werden gegooid – tja, dat was ook veel gebeurd. Maar nu was ze er helemaal klaar voor om alleen maar kerst te vieren, bij haar lieve man Archie, bij hun kinderen Harriet, Bertie en Buttercup, en bij haar nichten en neven te zijn. Om rust te hebben, in elk geval min of meer. Er was natuurlijk veel te doen. Het verschil was dat ze op Fakenham niet echt verantwoordelijk was. Polly en tante Rachel hadden alles als altijd onder controle, al maanden van tevoren. Gerald was de koning van de drankkast, Simon de heer van het brandhout. Haar vader en stiefmoeder, Rupert en Zoë, zouden er natuurlijk ook zijn met haar halfbroertje Georgie, maar dat was niet zo bijzonder, aangezien ze sowieso in Londen allemaal bij elkaar woonden. De mannen en kinderen zouden zichzelf en elkaar vermaken. Juf ging met hen mee, góddank.